

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΕΕ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Κίνηση Πόλης

Στοιχεία επικοινωνίας:

aastinathina.home.blog | aastinathina@gmail.com

Γραφεία Αιόλου 47, 3^{ος} όρ., τηλ. 2103248892, Δημοτική σύμβουλος: Ρέππα Ντίνα 6977003052

Ομάδα συλλογικής εκπροσώπησης:

Ρίζος Μιχάλης, Μάτσα Κατερίνα, Κεφαλληνός Παναγιώτης, Παπαχριστούδη Ματίνα, Σιαπάτης Αποστόλης

8 Μάρτη 2021

Για μια ζωή με ισότητα και ελευθερία, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση!

Καμία ανοχή στην έμφυλη βία, τον σεξισμό, τις διακρίσεις

164 χρόνια μας χωρίζουν από τις 8 Μάρτη του 1857, όταν η διαδήλωση των γυναικών της κλωστοϋφαντουργίας και του ιματισμού στη Νέα Υόρκη για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ίσες αμοιβές πνίγηκε στο αίμα από τις δυνάμεις καταστολής της εποχής, αλλά αποτέλεσε σταθμό στην πάλη των εργατριών γυναικών που δεν σταμάτησε. Οι αγώνες των εργατριών που σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στην εργοδοσία και το κράτος της, φωτίζουν και σήμερα την ανάγκη της οργάνωσης και πάλης των εργαζόμενων και άνεργων γυναικών για μια ζωή με σύγχρονα δικαιώματα. Οι γυναίκες όμως ξέρουν να παλεύουν και να συνεχίζουν τους αγώνες τους και μετά από 2 χρόνια δεν φοβήθηκαν να βγουν πάλι στους δρόμους. Το γεγονός αυτό αποτέλεσε την αφορμή να καθιερωθεί η 8 Μάρτη ημέρα μνήμης και αγώνα για το γυναικείο ζήτημα.

Η φετινή 8η Μάρτη βρίσκει τις γυναίκες από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, και ιδιαίτερα τις μονογονεϊκές οικογένειες και τις μετανάστριες, τις προσφύγισσες, τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα, σε δεινότερη θέση τόσο στον εργασιακό τομέα, όσο και στην απλή καθημερινότητά τους. Η διαχείριση της πανδημίας σε συνθήκες κρίσης του συστήματος οξύνει τα προβλήματα, οι γυναίκες αντιμετωπίζουν ακόμη περισσότερο σήμερα την εργασιακή ανασφάλεια, με την ελαστική, μαύρη, ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία να είναι ο κανόνας. Η εργασία των γυναικών έχει μετατραπεί σε δουλειά με εξευτελιστικές αμοιβές, χωρίς ασφάλιση, με μεταχείριση που περιέχει βία, απειλές, σεξουαλική παρενόχληση και απαράδεκτες έως και θανατηφόρες συνθήκες εργασίας. Η συρρίκνωση και η υποβάθμιση του κοινωνικού κράτους, το κλείσιμο υποστηρικτικών δομών όπως οι παιδικοί σταθμοί, τα κλειστά σχολεία, η τηλεεργασία, τα οξυμένα προβλήματα των ηλικιωμένων, οι αναστολές εργασίας, έχουν θύματα πρωτίστως τις γυναίκες εργαζόμενες, μητέρες και νοικοκυρές.

Αυτές καλούνται να σηκώσουν και ένα ακόμη φορτίο, αυτό της εργασίας στο σπίτι. Η ανατροφή των παιδιών, το μαγείρεμα, η φροντίδα των γηραιότερων, των αρρώστων και άλλες οικιακές εργασίες, μάλιστα σε συνθήκες πανδημίας, εξακολουθούν να αποτελούν σχεδόν κατά αποκλειστικότητα “ευθύνη” των γυναικών. Οι γυναίκες συνεπώς ασκούν δύο εργασίες: μια εξολοκλήρου απλήρωτη [αυτή στο σπίτι] και μία κακοπληρωμένη [στον εργασιακό τους χώρο].

Ειδικά η φετινή 8^η Μάρτη σηματοδοτείται από το ελληνικό #metoo. Έρχεται σε ένα κύμα **συγκλονιστικών αποκαλύψεων**, όπου δεκάδες θύματα έμφυλης, σεξουαλικής και εργοδοτικής βίας, ξεπερνώντας ένα ολόκληρο πλέγμα εκμετάλλευσης, εξουσιαστικών, πατριαρχικών σχέσεων, αντιλήψεων και πρακτικών, βγαίνουν μπροστά και καταγγέλλουν την κακοποίηση τους δημόσια, αποκαλύπτοντας τις πραγματικές διαστάσεις του φαινομένου και δίνοντας θάρρος σε περισσότερες/ους να μιλήσουν. Αλληπάλληλες καταγγελίες για περιστατικά σεξιστικής -και όχι μόνο- βίας στο θέατρο, τη δημοσιογραφία, τον αθλητισμό. Το θάρρος της Σοφίας Μπεκατώρου να καταγγείλει δημόσια τον βιασμό της από μεγαλοπαράγοντα της Ελληνικής Ιστιοπλοϊκής Συνομοσπονδίας και μέλος της Ν.Δ., έδωσε τη δύναμη σε γυναίκες και θύματα έμφυλης βίας να σπάσουν τη σιωπή τους. Οι καταγγελίες για έμφυλη βία κάθε μορφής, ψυχολογική και σωματική, πληθαίνουν, φέρνοντας στο φως την πραγματικότητα.

Το θηλυκό σώμα αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο που συχνά ο σεξιστής εξουσιαστής εργοδότης-αφεντικό εκμεταλλεύεται εκβιαστικά.

Η κουλτούρα της σιωπής, της ντροπής, της ενοχής, του στιγματισμού, του φόβου (απόλυση, καταστροφή καριέρας, απειλή ζωής) ή αλλιώς η κουλτούρα του βιασμού, αποθαρρύνουν έντονα τις επιζώσες από το να μιλήσουν. Πόσο μάλλον όταν οι εξαρτημένες σχέσεις μισθωτής εργασίας στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα βασίζονται πάνω και αναπαράγονται μέσω του οικονομικού και εργοδοτικό εκφοβισμού.

Την ίδια στιγμή τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα αντιμετωπίζουν φοβερές διακρίσεις στους χώρους δουλειάς, αποκρύπτοντας τις περισσότερες φορές τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό υπό το φόβο του στιγματισμού, της απόλυσης κ.λπ..

Παλεύουμε για ίσα δικαιώματα στο σπίτι και την εργασία

Η αντίσταση όμως είναι γένους θηλυκού και οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα της Αθήνας θα αγωνιστούμε για τα όλα δικαιώματά μας, στον δρόμο, στο σπίτι και στη δουλειά, για την προστασία της εγκυμοσύνης και της μητρότητας (άδειες, μη απολύσεις), για μια κοινωνία ισότητας, χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς δολοφονίες, χωρίς βιασμούς.

Συμμετέχουμε στη φεμινιστική απεργία στη δουλειά και στο σπίτι!

Καλούμε:

- Δευτέρα 8 Μαρτίου στις απεργιακές συγκεντρώσεις και πορεία 13:00 στο Υπουργείο Εργασίας
- Συμμετέχουμε στην ανεξάρτητη φεμινιστική απογευματινή συγκέντρωση στις 17:30 στο Σύνταγμα

Παλεύουμε για την κατάργηση -σε κάθε διάσταση, πολιτική, οικονομική, εργασιακή, αλλά και στο επίπεδο των καθημερινών πρακτικών- κάθε διάκρισης ή ανισότητας που σχετίζεται με το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Όσον αφορά τον Δήμο της Αθήνας, απαιτούμε:

- Πλήρη κάλυψη των αναγκών σε παιδικούς σταθμούς, σε δομές υποστήριξης κακοποιημένων γυναικών/ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων και φροντίδας ηλικιωμένων, με προσλήψεις εργαζομένων και στέγαση σε κατάλληλα κτήρια.
- Στηρίζουμε το αίτημα των φεμινιστικών οργανώσεων για ένα «ο σπίτι των γυναικών» στην Αθήνα μέσα από τη λειτουργία του οποίου θα δυναμώσει το κίνημα και θα δημιουργηθεί ένα δίκτυο επικοινωνίας και τόπος συνάντησης με τις γυναίκες από τις γειτονίες της πόλης

Χαιρετίζουμε τις γυναίκες που οραματίζονται και παλεύουν για την ανατροπή της παρούσας άθλιας κατάστασης, που ψάχνουν τον δρόμο της εργατικής χειραφέτησης ενάντια στον καπιταλισμό που γεννά καταπίεση, φτώχεια, πολέμους και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ελευθερίας, ισότητας, δικαιοσύνης, απελευθέρωσης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και του κέρδους, χωρίς πατριαρχικές σχέσεις, αντιλήψεις και συμπεριφορές.

Παλεύουμε για:

- Ίση αμοιβή για ίση εργασία ανεξαρτήτως φύλου και συνολικά σεξουαλικού προσανατολισμού. Ίσα δικαιώματα για όλες/ους σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής
- Προστασία στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του σώματος. Πλήρη προστασία της μητρότητας, αλλά και του δικαιώματος στην έκτρωση. Κανένας έλεγχος στα αναπαραγωγικά δικαιώματα των γυναικών. Άδειες επιμέλειας και φροντίδας των παιδιών χωρίς περιορισμούς και για τους δύο γονείς, πλήρη δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη, επιδόματα για όλες τις οικογένειες που δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους
- Καμία διάκριση βάσει φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού σε κανένα χώρο. Όχι στη διάσπαση της εργατικής τάξης με βάση τον έμφυλο καταμερισμό της εργασίας. Αποφασιστικό χτύπημα του σεξισμού σε κάθε του έκφραση
- Καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, αποφασιστική σύγκρουση μαζί της
- Πλήρη δικαιώματα τεκνοθεσίας και για τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα. Πλήρη αναγνώριση των διεμφυλικών [τρανς] και ιντερσέξ ατόμων, ίσα δικαιώματα χωρίς διακρίσεις
- Να ανοίξουν τώρα δωρεάν δημόσιες δομές νομικής, ιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης για θύματα έμφυλης βίας κάθε μορφής
- Να λειτουργήσουν με κρατική χρηματοδότηση ιατροδικαστικά κέντρα και να ανοίξουν τώρα δωρεάν δημόσιες δομές νομικής, ιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης για θύματα έμφυλης βίας κάθε μορφής
- Να αναγνωριστεί νομικά η γυναικοκτονία και το δικαίωμα στην αυτοάμυνα και σε περιπτώσεις έμφυλης βίας

Γραφεία Αιόλου 47, 3ος όρ., τηλ. 2103248892

Δημοτική σύμβουλος: Ρέππα Ντίνα 6977003052

**Ομάδα συλλογικής εκπροσώπησης:
Ρίζος Μιχάλης, Μάτσα Κατερίνα, Κεφαλληνός Παναγιώτης,
Παπαχριστούδη Ματίνα, Σιαπάτης Αποστόλης**